

Stejně pak, jako hodnocení finančních poměrů okresu, spadá i posouzení otázky, jak dalece je pravděpodobno, že by se ručení okresu mohlo státi aktuálním, do oboru úvah skutkových, jež vyhrazeny jsou správnímu úřadu a přezkoumání nss-u se vymývají.

Nemohl proto také soud zabývati se ani oněmi námitkami stížnosti, jež této otázky se dotýkají.

Z uvedených důvodů bylo stížnost zamítnouti.

Č. 1954.

Obecní samospráva: K § 97 ob. zřiz. česk.

(Nález ze dne 10. února 1923 č. 2152).

Věc: Frant. K. na S. (adv. Dr. J. Veil z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o pronájem osadních lomů v L.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v L. usneslo se 14. března 1920 pronajmouti žulový lom patřící osadě z volné ruky Františku K. od 1. června 1920 na šest let za nájemné 400 Kč ročně. Když několik občanů podáním z 3. července 1921 proti tomuto pronájmu si stěžovalo, osk rozhodnutím z 24. září 1921 příslušnou nájemní smlouvu zrušila, ježto nebyla dle § 97 bodu 4. ob. zř. osk-i schválena, a nařídila provedení nového pronájmu veřejnou dražbou, poněvadž za daných okolností se dá z jistotou očekávati, že se docílí veřejnou dražbou vyššího nájemného.

Odvolání podané z usnesení toho st-lem zsv rozhodnutím zamítl a usnesení osk potvrdil. V důvodech poukazuje na ustanovení § 69 ob. zř., dle něhož veškeré jmění obecní, které může přinášeti užitek, má býti spravováno tak, aby se z něho trvale co možná největšího důchodu nabýlo a prohlašuje usnesení osk, která odepřela ve smyslu § 97 bod 4. ob. zř. pronájem schváliti, ježto veřejnou dražbou docílilo by se daleko vyššího nájemného, za plně odůvodněné ustanovením zákona.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvážil:

Žal. úřad — jak patrně z odůvodnění nař. rozhodnutí — vychází z předpokladu, že usnesení osadního zastupitelstva v L. o pronájmu sporného lomu st-li bylo ve smyslu ustanovení § 97 bodu 4 ob. zř. předloženo osk-i ke schválení, žádané schválení pak tímto úřadem usnesením z 24. září 1921 odepřeno.

Předpoklad ten je však — jak stížnost správně vytýká — v rozporu se spisy. Za schválení pronájmu onoho nebylo vůbec žádáno. Na osk-i sporná věc byla vznesena stížností Antonína Ž. a spol. z 3. července 1921; osk pak usnesením, jež st-lem v pořadí administrativním u zsv-u bylo naříkáno, nerozhodovala o pronájmu tom podle § 97 ob. zř. a neodepřela mu své schválení, nemajíc pro takovýto výrok vůbec podkladu, nýbrž k uvedené stížnosti Antonína Ž. a spol. pronájem ten zrušila právě z důvodu, že pro něj schválení dle názoru jejího potřebné nebylo vyžádáno. Tento výrok má však podstatně jiný obsah a účinek, nežli výrok, kterým se odepírá schválení žádané ve smyslu § 97 ob. zř., a vyžaduje také jiného právního posouzení.

Poněvadž je tu tedy v podstatném bodě rozpor se spisy, bylo nař. rozhodnutí v základě § 6, odst. 2. zák. o ss zrušiti, aniž bylo třeba zabývat se ostatními námitkami stížnosti.

Č. 1955.

Stavební právo (Čechy): * Schválením plánu polohy nevzniká majitelům pozemků jím dotčených subjektivní právo na nezměněné zachování schváleného plánu, jež by mohli proti pozdějším změnám plánu uplatňovati.

(Nález ze dne 10. února 1923 č. 2153).

Věc: Terezie K. v U. (adv. Dr. H. Fleischer v Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastn. stranu adv. Dr. L. Hammer z Prahy) o regulační čáru.

Výrok: stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v U. usnesením ze 16. dubna 1922 přijalo změnu plánu polohy, kterou na veřejném prostranství, kde se stýkají ulice Pr., P. a B., při pozemku st-čině č. kat. — regulační čára z důvodů komunikačních posunuje se směrem do tohoto pozemku. Usnesení bylo osk-í schváleno. Odvolání podané st-lkou žal. úřad nař. dnes rozhodnutím zamítl. V rozhodnutí poukazuje se na to, že zmíněné prostranství je důležitým komunikačním ústředím zejména v době cukrovarské kampaně, které nynější svou rozlohou požadavkům v tom směru na ně kladeným nevyhovuje. Zájem bezpečné a snadné chůze a vozby, jak ho má § 2 stav. ř. na mysli, žádá, aby se nynější stav podstatně zlepšil, a již s tohoto hlediska dlužno schváliti snahu obce, aby stanovením regulační čáry potřebnou měrou uvolněna byla nynější malá komunikační prostora. Kromě toho padá však na váhu, že obec, která se ocitá v rychlém průmyslovém vývoji, podporovaném blízkostí hlavního města, hlavní trati dráhy a příznivými národohospodářskými místními poměry vůbec, nemá náměstí, jež by vyhovovalo místním zájmům, a jeví se tudíž potřeba vytvořiti uvnitř obce nové přiměřeně velké veřejné prostranství. Je proto účelné, že obec na své veřejné potřeby komunikační pamatuje.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

St-lka čelí sporné změně plánu polohy především námitkou, že z plánu polohy, jak posledně byl usnesen a schválen, nabyla práva na zachování regulační čáry v něm stanovené, a hodlá-li nyní na svém pozemku v mezích těchto regulačních čar vystavěti obytnou budovu, že není přípustno, aby novou úpravou plánu polohy bylo jí to znemožňováno. Námitka ta spočívá na nesprávném pojmání povahy a významu plánu polohy.

Plán polohy — i pokud neslouží jen účelům evidenčním — má povahu pouhého programu pro budoucí stavební vybudování teritoria jím dotčeného, kterým se stanoví směrnice pro postup stavebních úřadů při vyřizování budoucích konkrétních stavebních projektů. Naproti tomu není předmětem plánu polohy rozhodování o subjektivních právech stavebních. Regulační čára v plánu polohy vytýčená stanoví povšechně hraniční linii